

sagde, at Kjøbenhavns Befæstning blev et andet Dannevirke. Vi ere nu komne saa vidt her, at et Navn, der en Gang i Tiden havde stor Betydning for os, og som vi sluttede os til med Kjærlighed paa Grund af de Minder, der knyttede sig til det, efter 1864 har faaet en mindre heldig Klang, og nu bruges paa en Maade, som i ethvert Tilfælde i mine Ører klinger ilde. Det ærede Medlem mente, at det var ligesaa godt strax at lade Kjøbenhavns Befæstning falde og han freerede den til et andet Dannevirke, men jeg vil dertil svare: Der har været en Tid, da Kjøbenhavn var Danmarks Dannevirke; thi det var det i 1659, og som Kjøbenhavn var det den Gang, kan det blive endnu, saavel som, at hvad der da hjalp Danmark frelst igjennem, det var Kjøbenhavns Borgere, og at, naar Faren truer, det nok skal vise sig, at Kjøbenhavns Borgere i Nutiden ikke ere vanslegete Kjøbenhavns Borgere fra Fortiden.

Winther: Der er i Dag fra den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) talt om dem, der satte Forsvarsvæsenet som det Første. Det er bekendt nok, at der er Andre her i Landet, der sætte et Forsøg paa at forsvare vort Land som det Sidste, vi skulle gribe til, og jeg behøver ikke her at komme nærmere ind paa dette; det blev saa talentfuldt udviklet af det ærede Medlem, der talte for lidt siden (Holstein-Ledreborg), at det vilde være Synd at forsøge paa, fra min Side i det Mindste, videre at motivere denne Tanke. Det, der egentlig har bevæget mig til at begjære Ordet i denne Sag, er ikke saa meget Sagen i og for sig efter den Stilling, den for Diebliffet indtager i Tvinget; thi det forekommer mig, at der begynder at blive god Udsigt til, at der dog heller ikke i Aarsfulde ske nogen af de Ulykker, som vilde komme over vort Land, hvis denne Plan skulde blive til Virkelighed. Jeg har hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og flere Talere, som lade mig formode, at det ikke for Diebliffet har nogen Fare for, at denne ulykkelige Plan skulde blive vedtagen, derfor skal jeg ikke videre indlade mig paa denne, det vilde være at spille Tiden, naar der er udtalt Tilfredsstilligt for at vise det Farlige, der ligger i at gaa frem paa denne Vej med en Befæstningsplan. Den forekommer mig forøvrigt i Aar at være tilstede paa en noget forffjellig Maade fra ifjor i een Henseende, men maaffe det ligger i, at jeg ikke har hørt alle de Udtalelser, der ere fremkomne; det interesserer mig nemlig ikke saa meget at høre Udtalelserne om denne Slags Sager, i Særbeleshed naar jeg har det Haab, at der ikke skal komme Noget ud deraf; men jeg forstaar mig heller ikke videre paa militære Sager, hvorfor min Interesse for dem i det Hele taget ikke kan være stor. Det, jeg vilde bemærke med Hensyn

til Forffjellen mellem de to Forslag, er, at det blev saa overoidentlig stærkt betonet af Ministeriet ifjor, at vor Forsvarsplan havde til Hensigt at forsvare Landets Neutralitet, og at jeg ikke har kunnet finde denne samme Tanke udtalt i Motivverne iaar. Maaffe har imidlertid den ærede Minister sagt Noget derom ved Leilighed, uden at jeg har hørt det. Hvad jeg imidlertid vilde bemærke om denne Forsvarsplan, er, at den forekommer mig mere at passe for en Ø i Sydhavet end for et Land, som med sin største Landsdel er landsfast med det Rige, som allerede har beryøvet os $\frac{2}{5}$ af Monarkiet, og som er fuldstændig Herre over Situationen i denne større Landsdel. Dette kan jeg ikke se, at der er taget allermindste Hensyn til i Lovforslaget, uden for saa vidt som der er udtalt, at saaledes er Stillingen, og derfor har man opgivet enhver Tanke om Mulighed af at danne enten et direkte eller indirekte Forsvar for denne Landsdel. Jeg skal nu tillade mig at gaa over til det, som egentlig bragte mig til at begjære Ordet, det er nemlig en Udtalelse, som blev fremhævet af min ærede Sidemand til Venstre (Kjær) idag i Anledning af nogle Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) igaar. Naar den ærede Rigsdagsmand for Randers næsten beklagede sig over, at hans Udtalelse blev draget frem idag, forekommer det mig, at man maaffe snarere kunde beklage sig over, at den fremkom igaar. Men, sket Gjerning staar jo ikke til at ændre; lad det saa gaa lige op, og lad os se, hvad det er, han har sagt. Det er ganske vist, at efter at jeg har haft Leilighed til at se, hvad det ærede Medlem har udtalt, staar det ikke i det grelle Lys, som det havde for mig, efter hvad jeg havde hørt. Det er jo ikke altid saa let at opfatte Sigt korrekt, især naar Sindet kommer i Bevægelse ved Befassenheden af de paagældende Ytringer. Det ærede Medlem udtalte i Anledning af, hvad Oberst Tscherning har sagt om, at vi skulde søge en neutral Stilling, at dengang det blev sagt, var det maaffe sandt, mer det er ikke sandt længere, og det er derfor ikke tilladt at drage Paralleller mellem os og Schweiz og Belgien, og saa gaar hans øvrige Bevis, hvorfor det ikke er tilladt nu mere fra vor Side at drage disse Paralleller, ud paa at vise, at man i disse Lande ikke har slaaet sig til Taals med Neutraliteten og ikke stolet paa denne som en Sikkring for Staternes Bestaanen, men at man har lagt en Grundpølse af Terr — det er paa deres Sværd, at de ville stole. Men naar man nu deraf vil slutte, at Oberst Tscherning ikke med Sandhed skulde kunne have udtalt det Ønske, at vi skulde søge en neutral Stilling, er det efter min Mening aldeles ikke rigtigt. Derjom man forudsatte, at Oberst Tscherning havde ment, at, naar vi fik den neutralt Stilling, vare vi sikke og saa kunne vi afvæbne, kunde der maaffe være